CASSIODORUS
Zwettl 4. Viertel 12. Jh.
Seite 132v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

culpanda derelinq̃t. Sic enim p̃ et apl̃o do
minus dic̃ apiritus n̄ rat̃. Recti retro sata
nas. Istud enim q̃ndo erranti b; contingit
error pristine p̃uitatis abscedit. Seq̃. Inqua
cũq; die inuocauero te. Hic clementiã dn̄i
p̃nuntiat mirabilem q; pietatẽ. ut inq̃cũq;
die inuocatus fuerit semp̃ se miseratus ĩdul
geat. Q̃ cumq; die sig̃nat diuersi tempis sa
tisfactionem. Alter enim tota pene uita dn̄o
supplicat. alter in media ẽtate conuertitur
alius in fine uite saluatur. Ipsum ẽ enim q̃
cumq; die. q̃a domin̄ clemen̄ patientia q̃d
libet temp̃ ni ẽ conuersionis expectat. et ido
culpabiles sustinet. spectat erantes dices.
Nolo mortem peccoris sed ut conuertat̃ et vi
uat. Solum ẽ enim ut in hac uita peccatũ
omne fateamur. ubi et humana fragilita
te delinq̃imus. Addidit. Ecce agnoui. quo
ds̄ mis es tu. Dulcis profectio et uera p̃bationi
ipse cognoscet̃ implectum. q̃d magno deside
rio noueat exq̃situm. Seq̃. Quo ds̄ mis es tu.
Licet sit generalit̃ domin̄ omniũ; tam̄ ĩtidẽ
ter dicimus deus mis. quando abeo nos res
pici posse gaudemus. In dõ laudabo uer
bum et in dn̄o p̃dicabo sermonẽ. Recta or
thodoxe dicta cognoscunt̃ ecclie. i pat̃ se
p̃nuntiat filium laudaturã. ut q̃q̃d d̃ illo
dicit̃. de isto pariter sentiat̃. Ham cũ p̃
dicamus patrẽ et nunc atq; omp̃tem filiũ
sine dubio p̃fitemur. Vnum ẽ enim mutũq;
p̃conũ. quo una uirt̃ amboꝝ. in diu dua
gla. q̃ndo in diu subs ẽ natura. Deinq; sic ĩ
euglio ipse testatur. Ego in patre et pater ĩ
me. Q̃d rogo n̄ habeat filij. qui naturã omn̄i
potentis filii habet. Aut quod n̄ habeat pat̃s.
qui naturã omp̃tis pat̃s habet. Vna ẽ reue
ra suba. qua nech̃ meorum essentia dissimi
le. aut discrepans reppert̃. Hic amplius
minue repp̃ies. i q̃d s̄ heresi arriana ĩfin
git. Hec autẽ regula uniitatis atq; q̃litatis
sp̃m q̃q; sanctum sine dubitatione ĩsubsta
talem pat̃ filioq; ĩplectitur. quo scã trin
tas unus ẽ ds̄. nec potest um glam dare. q̃
se n̄ intellexerit hoc cõmunitẽr obtulisse.
Sciendum plane q̃d doctissimus augustin̄
in libro q̃into decimo trinitatis. ita dic̃. Spc̃
scs̄ secdm scp̃turas diuinas nec pat̃s ẽ solus.
nec filii solus. s; ec̃ constat amboꝝ. Qua ppt̃
patris et filii caritas ẽ unita. cum tamen et
ipse p̃fecta sit caritas. Hoc etiam multiplici
ter p̃bat in expositione epl̃e sci iohannis ad
parthos. omelia septima dicẽs. qa q̃ caritate
n̄ habet fr̄is unq; non h̄t sp̃m scm̄. Sequit̃.
Et in domino p̃dicabo p̃monem. Hic ĩã ue
nit ad domin̄ in x̄ p̃m. q̃ unus ex ĩnitate v
bum caro factum ẽ. et habitauit in nob. Cui
sermones idẽ p̃dicationes merito se laudan̄
tam p̃nuntiat ecclia. quia humano generi in
uendi regulã p̃stitit et salutẽ. Recta sermo
nes ubiq; p̃dicandi. p̃quos mundi salus cele
ri potuit miseratione reparari. Hec enim duo
scã mat̃ se p̃dicaturã p̃nuntiat. que in ẽ fidẽ
ĩnam tribuunt sospitatẽ. scil̃ potentiã ubi
et humanitatẽ eius dẽ domin̄ x̄. Sed ne ali
q̃s pessimoꝝ ista nomina di et dn̄i. subdiste
tionẽ aliq̃ suscipienda iudicaret et pat̃ cũ
filio uocabulũ istud dn̄i omnino
dis diceret conuenire. in centesimo nono psal
mo p̃pha testatur dicẽs. Dixit dns
dno meo sede a dextis [illegible] mis.
Iudeo speraboꝝ n̄ timebo quid faciat mi homo.
Recta n̄ pot̃ hominem timere. q̃ se mun
dana n̄ formidat amittere. Q̃d enim potest
mundũ auferre. nisi illud q̃d scã mat̃ a sua
mente p̃batur abicere. Hic enim hominẽ
sic supius dictum ẽ. diabolum debem̄ acci